

[Udenrigsministeren.]

skal tages et initiativ; jeg håber, det ærede medlem vil anerkende, at vi har taget et initiativ og er kommet med en plan, der er en virkelig dansk plan. Men vi er meget interesserede, og jeg vil være uhyre taknemlig, hvis det ærede medlem vil fremføre nogle af sine ideer overfor dette udvalg; jeg er i høj grad interesseret i, at en sådan kontakt bliver tilvejebragt, så det ærede medlem og hans parti kan få lejlighed til at fremkomme med et hvilket som helst forslag og få det sagligt prøvet.

Det ærede medlem sluttede med at sige, at han ikke mente, der var tryghed i befolkningen, at man var urolig over oprustningen o. s. v. Det er jeg enig med det ærede medlem i; det har jeg heller ikke benægtet; jeg har sagt, at man føler sig tryggere nu, end man gjorde for tre år siden. Det er, ligesom der er ved at vokse en lidt større tryghed til fremtiden op i befolkningen, og jeg mener, at Atlantpagten har haft en stabiliserende og fredsbevarende indflydelse; jeg mener, vi er kommet igennem en periode, som vi virkelig imødeså med megen angstelse. Det betyder jo ikke, at faren er overstået, eller at man ikke til stadighed kan nære frygt for, hvordan det skal gå i fremtiden. Men jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at jeg tror ikke, han har lov til at give den opbygning af forsvaret, som nu finder sted, skylden for utrygheden; det er dog vist at stille tingene på hovedet.

Jeg tror, at det ærede medlem skal overveje nogle gange, om det virkelig er rigtigt at fremstille situationen således, at det er de forsvarsforanstaltninger, som de vestlige demokratiske stater gennemfører, der giver anledning til spændingen i verden og er grunden til utrygheden. Vi må dog ikke glemme, hvordan begivenhedsforløbet har været. Vi må heller ikke glemme, hvordan stillingen var, da Atlantpagten blev etableret. Da var vi, ærede medlem, i nøjagtig den samme situation, som Vesteuropa var i 1935 og fremefter, hvor Hitler gennemførte alle sine angreb på landes og folks frihed, fordi Vesten var svag, nedrustet og splittet. Vi var i den samme situation, at her i Eu-

ropa var der en stærk militærmagt og en række små eller store stater imellem hinanden, som ikke havde noget samarbejde, som ingen egentlige forsvarsstyrker havde, og som stod splittet på nøjagtig samme måde som i 1930'erne; og da var vor erfaring, ærede medlem, at nedrustning, når den ikke gælder alle parter, men kun gælder den ene side og ikke den anden side, fører til krig. For Hitler havde ikke kunnet begynde sin angrebskrig på hele den frie verden, hvis der overfor ham havde stået en organisation som den nuværende Atlantpagtorganisation. Hvis man havde fortsat på denne måde: med en stærk militærmagt på den ene side og svaghed og splittelse på den anden, så ville der unægtelig for denne stærke militærmagt have været en stor, stor, næsten uimodståelig fristelse til at misbruge sin magt. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem: det er meget godt at have alle disse kritiske bemærkninger — og jeg vurderer højt det ideelle sindelag, som ligger bag meget af, hvad det ærede medlem har sagt —, men hvordan ville vor situation have været, hvis Danmark i dag var isoleret og neutralt og kun havde sine egne kræfter at stole på i en verden som den, vi lever i? Jeg kan forsikre det ærede medlem, at så ville der, og med bedre grund, være en meget, meget stor uro og frygt mennesker imellem.

Til det ærede medlem hr. Viggo Stærke vil jeg gerne sige, at det var med glæde, jeg hørte det ærede medlem klart bekræfte, at Danmarks medlemsskab af Atlantpagten ikke udgjorde nogen risiko; men tværtimod var den eneste mulighed, vestmagterne havde for at sikre fredens bevarelse. Som jeg lige har udviklet det, deler jeg selvfølgelig den opfattelse, at den anden verdenskrig højst sandsynligt kunne have været undgået, hvis Hitler havde stået overfor en i forvejen fast sammentømret forsvarsalliance.

Det ærede medlem udtrykte skuffelse over, at jeg i min omtale af det sydslesvigske spørgsmål ikke havde nævnt selvbestemmelsesretten. Nu ved det ærede medlem godt, at jeg mellem år og dag holder mange taler, og i mange af dem — sidst i en tale